

Regeringens proposition till Riksdagen med förslag till lag om ändring av avfallsskattelagen

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

I denna proposition föreslås att avfallsskattelagen ändras så, att avfall som skall återvinnas och behandlas kan upplagras skattefritt på ett separat upplagsområde under tre års tid. Huvudmannen för ett upplagsområde åläggs bokföringsskyldighet och skyldighet att lämna uppgifter. Om avfallet uppbevaras mer än tre år på området, skall avfall som lagrats där beskattas på samma sätt som avfall som förts till en avstjälningsplats. På upplagsområde tillämpas i tillämpliga delar även andra bestämmelser om beskattning av avfall.

Samtidigt föreslås att lagen ändras så, att avfallsskatt inte uppbärs för avfall som återvinns i konstruktioner och byggnader som behövs på en avfallsskattepliktig avstjälningsplats eller som i återvinningsssyfte deponeras på eller i marken någon annanstans

än på en egentlig avstjälningsplats. Skattefriheten för återvinning på avstjälningsplatser gäller inte glasavfall. I avfallsskattelagen föreslås också vissa andra preciseringar främst av teknisk natur, vilka hänför sig till definitionen på skattepliktig avstjälningsplats.

Lagen avses träda i kraft så snart som möjligt efter det att den har antagits och blivit stadfäst, dock tidigast vid ingången av följande skatteperiod i avfallsbeskattningen. De bestämmelser om tillfällig upplagring av avfall som skall ändras föreslås dock bli tillämpade så, att när lagen träder i kraft beräknas den skattefria uppbevaringstiden om tre år för tillfälligt lagrat avfall retroaktivt från det att uppbevaringen av avfallet inleds.

ALLMÄN MOTIVERING

1. Nuläge

1.1. Allmänt

Om skatt på avfall som förs till en avstjälningsplats föreskrivs i avfallsskattelagen (495/1996), som trädde i kraft den 1 september 1996. Avfallsskatten infördes som en ny skatt till staten med både statsekonomisk betydelse och miljöpolitiska mål. Syftet med avfallsskatten är att verka för en ökad återvinning av avfall och en minskad deponering av avfall på avstjälningsplatserna. Avfallsskatten omfattar avfall som avses i avfallslagen (1072/1993) och som förs till allmänna avstjälningsplatser och därmed jämförbara avstjälningsplatser som i huvudsak inrättats för mottagning av avfall som

produceras av andra. Skatt uppbärs inte för avfall som förs till privata avstjälningsplatser, främst inom industrin och annan produktionsverksamhet. Tillämpningsområdet för skattelagen omfattar inte heller sådana platser för behandling av avfall, där endast jord- och stenmaterial som är ofarligt för miljön placeras.

Vissa avfallstyper som förs till skattepliktiga avstjälningsplatser är befriade från skatt. Jord- och stenmaterial som deponerats på en avstjälningsplats är skattefritt, eftersom det återvinns som konstruktionsmaterial på avstjälningsplatserna, t.ex. vid isolering och täckning. Även förorenat jordmaterial är skattefritt, om det kan deponeras på den aktuella avstjälningsplatsen. Skatt betalas inte heller för mellanlagring av problemavfall

eller återvinningsbart avfall på högst ett år eller för separatinsamlat bioavfall och avloppsslam som komposteras eller i övrigt behandlas biologiskt på ett särskilt för ändamålet anvisat område på avstjälningsplatsen. Befriat från skatt är dessutom avfall som uppkommer vid avsvärtning av returpapper samt svavelreduktionsavfall och flygaska. Fram till utgången av 1997 var även byggavfall på basis av en övergångsbestämmelse befriat från skatt.

Skatten grundar sig på vikten på det avfall som förs till en avstjälningsplats, och skatbeloppet är 90 mk per ton avfall. Om avfallet inte kan vägas när det förs till avstjälningsplatsen, beräknas den vikt som utgör grund för skatten på basis av avfallens volym genom att avfallens volym multipliceras med den koefficient för avfallsgruppen som anges i den tabell över omräkningstal som utgör bilaga till lagen. Huvudmannen för avstjälningsplatsen är skyldig att betala skatt. Skatten fastställs för varje skatteperiod, som omfattar ett kvartal, för det avfall som under skatteperioden har förts till avstjälningsplatsen. Huvudmannen har även rätt till skatteavdrag för skatt som under samma skatteperiod betalts eller skall betalas för avfall som förts bort från avstjälningsplatsen. Skatten betalas sålunda för den avfallsmängd med vilken avstjälningsplatsen har ökat under skatteperioden.

Tullverket sköter verkställandet av och tillsynen över beskattningen enligt avfallsskattelagen. Den skattskyldige huvudmannen för en avstjälningsplats skall ha en bokföring av vilken framgår de uppgifter som behövs för verkställandet av och tillsynen över beskattningen. På beskattningen tillämpas i tillämpliga delar bestämmelserna om accisbeskattning i lagen om påförande av accis (1469/1994).

1.2. Mellanlagring av avfall som skall återvinnas och behandlas

Enligt gällande avfallsskattelag avses med avstjälningsplats en avfallsbehandlingsplats på vilken avfall deponeras på eller i marken. I anslutning till avstjälningsplatserna finns ofta andra avfallshanteringsfunktioner på samma område utöver den egentliga deponeringen på avfallsupplaget. Avfall både förbehandlas före den slutliga deponeringen på upplaget och mellanlagras på ett område på

avstjälningsplatsen, från vilket det förs bort för behandling eller återvinning på annat håll. I anslutning till avstjälningsplatser finns t.ex. mottagningsplatser för små partier problemavfall. Problemavfall som samlas in från dessa partier förs med jämna mellanrum till en anläggning för behandling av problemavfall. Avfall som mellanlagras på avstjälningsplatser för senare återvinning är t.ex. pappers-, glas- och byggavfall.

Enligt gällande avfallsskattelag är problemavfall som mellanlagras på avstjälningsplatsen och återvinningsbart avfall skattefritt för att beskattning och det därpå följande skatteavdragsförfarandet skall kunna undvikas i de fall då man redan när avfallet förs till avstjälningsplatsen vet att det är fråga om en tillfällig uppbevaring. För sådant avfall betalas inte avfallsskatt när det förs till avstjälningsplatsen och den skattskyldige har inte heller rätt till avdrag när avfallet förs bort från avstjälningsplatsen. Villkoret för skattefrihet är att avfallet förs sorterat till avstjälningsplatsen och att mellanlagringen sker på ett separat område som avsatts för detta ändamål. Skattefriheten gäller mellanlagring på en avstjälningsplats för högst ett år. Om avfallet inte inom denna tid har förts bort från avstjälningsplatsen, blir det skattepliktigt.

Vid tillämpningen av avfallsskattelagen har det framgått att maximitiden på ett år är för kort för att vissa typer av avfall skall kunna återvinnas på ett ekonomiskt lönsamt sätt. Under löppet av ett år hinner det inte alltid samlas så mycket avfall att det skulle vara lönsamt att t.ex. krossa eller på annat sätt processbehandla avfallet för exempelvis eventuell återvinning, och dessutom måste en försäljningstid för avfallet reserveras. Problemet har vuxit sedan ingången av 1998, då byggavfall som förs till avstjälningsplatsen blev skattepliktigt. Gällande lag möjliggör visserligen avfallsskatt på avfall som väntar på återvinning, om avfallet lagrats mer än ett år och gottgörelse av skatten, om avfallet förs bort från avstjälningsplatsen. Detta förfarande kan dock göra avfallsåtervinningen ekonomiskt olönsam, eftersom det räntefria kapital som avfallsskatten binder när avfall upplagras på en avstjälningsplats kan vara större än värdet på det återvinningsbara avfallet. Dessutom är inriktningen av gottgörelsen inte alltid den rätta, eftersom den skattskyldige, dvs. huvudmannen för avstjälningsplatsen, gottgörs

när avfallet förs bort medan ett separat företag i återvinningsbranschen kan återvinna avfallet.

1.3. Avfallsåtervinning

Avfallsåtervinning på avstjälningsplatsen

Utgångspunkten för gällande avfallsskattelag är att allt avfall enligt avfallslagen som förs till en allmän eller därmed jämförbar avstjälningsplats är skattepliktigt, om det inte särskilt befriats från skatt. Enligt lagen kan inte avfallet återvinnas skattefritt på en avstjälningsplats som är belagd med avfallsskatt. Endast avfallsjord och avfallssten som separerats från övrigt avfall och vissa därmed jämförbara avfallstyper har skattefritt kunnat föras till avstjälningsplatsen och där användas till isolering och byggnad.

Avfallsskatten har i enlighet med sina miljöpolitiska mål förändrat prisförhållandet mellan avfall och jungfruliga råvaror och bidragit till att sporra avfallsåtervinningen samt forskningen och utvecklingen i branschen. De åtstramade kvalitetskraven på avstjälningsplatser i statsrådets beslut om avstjälningsplatser (861/1997) har också höjt priset på avfallsbehandlingen och leder sålunda till minskande avfallsmängder och återvinning av avfall. För att förhindra miljöolägenheter skall avstjälningsplatserna isoleras bättre än tidigare, och stora mängder material går åt till botten- och ytkonstruktionerna, i vilka man utom avfallsjord och stenmaterial kan återvinna även annat volymrikt avfall. Inom avfallsbranschen har även i övrigt skett en utveckling under de senaste åren och man forskar allt mer både i återvinning av avfall som sådant och i förädling av avfall till nya produkter.

Flera avfallstyper är i fråga om sina egenskaper sådana att de kan ersätta de jungfruliga råvarorna som konstruktionsmaterial på avstjälningsplatserna. Sådant avfall och återvinningsobjekt för det kan t.ex. vara asfaltavfall i vägar på avstjälningsplatsen, kompostprodukter som inte duger till anläggning av grönområden i täckning av avstjälningsplatserna och tegelskärv i ytkonstruktionerna på avstjälningsplatsen. Avfall som är skattepliktigt enligt gällande avfallsskattelag och enligt förfarandet för tillämpningen av den och som kan återvinnas som

konstruktionsmaterial på avstjälningsplatsen är ofta dyrare än jungfruliga råvaror på grund av skatten. Skattepliktigt avfall sporrar till denna del inte till återvinning.

Avfallsåtervinning på andra ställen än avstjälningsplatser

Avfallsskattelagens miljöpolitiska mål är att minska mängden avfall som deponeras på avstjälningsplatser och öka återvinningen av avfall. Definitionen på skattepliktig avstjälningsplats har vid tillämpningen av lagen i fråga om detta mål visat sig vara beroende av prövning. I vissa fall har man även kunnat betrakta deponeringen av avfall på eller i marken också på andra ställen än en egentlig avstjälningsplats som skattepliktig avstjälningsplatsverksamhet när det innebär att avfall återvinns. Avfall kan återvinnas i flera objekt, t.ex. vägar, fältkonstruktioner, bullervallar och stödvallar. Skattepliktig återvinning sporrar inte till detta och i stället för annat avfall kan antingen skattefritt jord- och stenmaterialsavfall eller jungfruligt jord- och stenmaterial och andra material som används för första gången och är billigare än skattepliktigt avfall användas i byggobjekt.

1.4. Annan definition på en skattepliktig avstjälningsplats

Avstjälningsplatser som upprätthålls för mottagning av avfall som produceras av andra

Tillämpningsområdet för gällande avfallsskattelag är allmänna och därmed jämförbara avstjälningsplatser. För att förhindra att avfall i syfte att kringgå skatten deponeras på privata avstjälningsplatser som inte omfattas av skattens tillämpningsområde skall enligt den gällande lagen även sådana avstjälningsplatser som i huvudsak upprätthålls för mottagning av avfall som produceras av andra beläggas med skatt.

Omnämmandet av avfall som producerats av andra har vid tillämpningen av lagen till vissa delar visat sig vara beroende av tolkning. Vid tillämpningen av lagen har ett område på vilket avfall som produceras av företag inom samma koncern deponeras inte betraktats som en sådan avstjälningsplats som avses i avfallsskattelagen, även om det är

fråga om mottagning av avfall som producerats av en annan anläggning. Grunden har varit det klara juridiska och ekonomiska sambandet mellan företag inom samma koncern samt det att dessa avstjälningsplatser till sin natur motsvarar privata avstjälningsplatser inom industrin, vilka inte omfattas av tillämpningsområdet för avfallsskattelagen. Ett lösare ekonomiskt samband än för en koncern eller samarbete mellan huvudmannen för avstjälningsplatsen och den som producerar avfall, t.ex. betalning av underhållskostnaderna för avstjälningsplatsen, har inte ansetts vara en omständighet som skulle kräva att avstjälningsplatsen lämnas utanför begreppet avstjälningsplats i avfallsskattelagen.

Skattefrihet för jord- och stenmaterial

Jord- och stenmaterial som deponerats på en annan plats än det övriga avfallet har som ofarligt och inert avfall helt ställts utanför tillämpningsområdet för avfallsskatten. Jord- och stenmaterial som separerats från övrigt avfall och förts till avstjälningsplatsen är enligt lagen skattefritt, eftersom det i vilket fall som helst är skattefritt, om det deponeras på en särskild plats, och eftersom det återvinns som konstruktionsmaterial på avstjälningsplatsen. Förorenat jord- och stenmaterial som förs till avstjälningsplatsen separerat från övrigt avfall är enligt lag skattefritt, eftersom rengöringen av förorenade jordområden redan som sådan förorsakar omfattande kostnader och det förorenade jordmaterialet i syfte att minska miljöölagheter bör behandlas ändamålsenligt på en sådan avstjälningsplats där det kan deponeras.

Vid tillämpningen av skattelagen har vissa avfall med ursprung i jord- och stenmaterial, t.ex. vissa typer av byggavfall, jämsställts med skattefritt jord- och stenmaterial. Betong och murbruk skall på basis av detta anses vara skattefria, om de uppfyller vissa krav, bl.a. att avfallet rengjorts från andra material, t.ex. järn, trä, tegel och isoleringsmaterial samt krossas så att det utgör högst 150 mm i diameter. Å andra sidan har det konstaterats att byggavfall som härstammar från jord- och stenmaterial och har separerats från övrigt avfall i vissa fall kan innehålla orenheter, t.ex. byggmaterial-, asbest- och PCB-rester. I det fallet kan det inte anses vara ofarligt avfall som berättigar till

skattefrihet.

2. Propositionens mål och de viktigaste förslagen

2.1. Allmänt

Syftet med propositionen är att precisera och förtydliga avfallsskattelagen så att den mera än tidigare sporrar till återvinning av avfall och minskad deponering på avstjälningsplatser. Syftet med preciseringarna är främst att undvika sådana ovan beskrivna enskilda och med tanke på lagens miljömål konfliktfyllda situationer som uppstått vid tillämpningen av lagen och som kunnat leda till att avfallet ansetts vara skattepliktigt. Ändringen sporrar till forskning och utveckling i avfallsbranschen samt företagsverksamhet i återvinningsbranschen. Sporrandet av avfallsåtervinning i enlighet med miljömålen bidrar även till att avfallsskattelagen godtas allmänt.

I syfte att genomföra ovan nämnda mål föreslås att endast slutlig deponering av avfall på ett upplag eller en motsvarande plats skall vara sådan avstjälningsplatsverksamhet som omfattas av avfallsskattelagen. Återvinning av avfall skall uppmuntras genom att skattefri upplagring av sorterat avfall möjliggörs på ett separat upplagsområde under tre års tid. För att lagen skall bli mera informativ förtydligas den samtidigt genom en bestämmelse om att avfallsåtervinning alltid skall stå utanför tillämpningsområdet för avfallsskatten. Även definitionen på en avstjälningsplats som omfattas av lagens tillämpningsområde föreslås bli preciserad till vissa andra delar.

2.2. Tillfälligt skattefritt upplagsområde

Som sådana avstjälningsplatser som avses i avfallsskattelagen föreslås endast de egentliga slutdeponeringsplatserna för avfall. Sådana upplagsområden för avfall där uppbevaringen av avfallet är klart tillfällig för en på förhand känd senare återvinning eller behandling ställs dock utanför begreppet avstjälningsplats. En sådan plats skall inte betraktas som avstjälningsplats, om avfallet uppbevaras en kortare tid än tre år på den.

Tre år anses vara en tillräckligt lång maximitid för att ändamålsenlig återvinning skall kunna ordnas. Maximitiden på tre år skall gälla ett enskilt avfallsparti. En längre upp-

bevaringstid har av övervaknings- och miljöskäll inte ansetts vara ändamålsenlig. Där emot kan upplagsområdet som plats användas även under en längre period. Om upplagsområdet är beläget i anslutning till en skattepliktig avstjälningsplats, skall det vara klart avgränsat från avstjälningsplatsen för att övervakning skall vara möjlig. Av övervakningsskäl skall ett upplagsområde även åläggas bokföringsskyldighet och skyldighet att lämna uppgifter och på området skall i tillämpliga delar tillämpas andra bestämmelser om avfallsskatt. Av förebyggande skäl bestäms att ett sådant område beskattas som avstjälningsplats, om ett enskilt avfallsparti uppbevaras där längre än tre år.

2.3. Skattefri återvinning av avfall

Avfall som återvinns på en avstjälningsplats föreslås bli skattefria. Avfallsskattelagen ändras så att avfall som utnyttjas i konstruktioner och byggnader som behövs på en avstjälningsplats under hela dess livscykel skall vara skattefritt. Begreppsmässigt särskiljs byggande på en avstjälningsplats från den egentliga verksamheten på avstjälningsplatsen, dvs. deponeringen av avfall på avfallsupplaget.

Man kan misstänka att skattefri återvinning av avfall på en avstjälningsplats kan leda till att onödigt stora mängder avfall utnyttjas som konstruktionsmaterial i syfte att kringgå skatten. Anmärkningsvärt är dock att ca 90 % av det material som används i konstruktionerna på en avstjälningsplats går till sådana botten- och ytkonstruktioner som noggrant specificeras i statsrådets beslut om avstjälningsplatser. Bottenkonstruktionerna byggs också i huvudsak innan den egentliga mottagningen av avfall inleds på avstjälningsplatsen, och ytkonstruktionerna sedan verksamheten upphört, vilket minskar risken för en sammanblandning av avfall som skall återvinnas och avfall som skall behandlas. Avfall som används i konstruktioner som behövs för underhållet av en avstjälningsplats, t.ex. vägar och mellantäckning, ger däremot upphov till större tolkningssvårigheter. Verksamheten på en avstjälningsplats är hektisk och endast en liten del av avfallsupplaget är samtidigt i användning. Det är svårt att i efterskott utreda vilka konstruktioner som använts i den slutna delen. När erfarenheterna av skattens tillämpning blir större, kan tullmyndigheterna i samarbete

med miljömyndigheterna dock bedöma vilka materialmängder som normalt behövs vid underhållet av en avstjälningsplats, och då kommer det inte längre att vara möjligt att i syfte att kringgå skatten deponera alltför mycket avfall i konstruktionerna.

För tydlighetens skull fogas till lagen en bestämmelse enligt vilken återvinning av avfall någon annanstans än på en egentlig avstjälningsplats ställs utanför skattens tillämpningsområde. Det är fråga om ett informativt tillägg, eftersom man inte heller genom gällande lag i princip har beskattat återvinningen av avfall utan endast behandlingen av avfallet på avstjälningsplatsen. Enligt avfallslagen avses med återvinning av avfall verksamhet vars syfte är att ta till vara och återanvända ett ämne eller den energi som ingår i avfallet, och med behandling av avfall verksamhet vars syfte är att göra avfallet oskadligt eller slutdeponera det. I avfallsskattelagen tas in motsvarande definitioner och i lagen preciseras att med avfallsskattepliktig avstjälningsplats avses endast platser för avfallsbehandling och att platser för återvinning lämnas utanför lagens tillämpningsområde. Sålunda uppbärs inte skatten om avfallsåtervinning tillåts i miljötillståndet för objektet och det enligt tillståndet inte är fråga om en avstjälningsplats. Att även ställa avfallsåtervinning som sker någon annanstans än på en avstjälningsplats utanför skattens tillämpningsområde kan antas leda till onödig deponering av avfall i syfte att kringgå skatt. Den som återvinner avfallet skall dock visa att återvinningen till sin natur är sådan att den ersätter jungfruliga råvaror.

Efter det föreslagna tillägget om återvinning är det klart att avfall som deponeras på avstjälningsplatser beskattas genom avfallsskattelagen och att återvinning ställs utanför beskattningen. Det avgörande i fråga om vad som omfattas av avfallsskatt är sålunda om avfallet återvinns eller om det behandlas genom deponering på en avstjälningsplats. I enlighet med sitt miljömål sporrar avfallsskattelagen till avfallsåtervinning, som är skattefritt. För att man fortfarande skall kunna motivera hushållen att sortera glasavfall skilt från blandat avfall skall en skattefri återvinning av glasavfall emellertid inte tillåtas på avstjälningsplatser.

I skattelagen tas inte ställning till hierarkin i fråga om avfallsåtervinning, dvs. till hur högklassig avfallsåtervinningen skall vara.

Det avfall som återvinns skall givetvis alltid uppfylla de krav som återvinningsobjektet ställer på materialet, t.ex. byggtekniska, hälso- och miljökrav.

2.4. Annan precisering av definitionen på en avstjälningsplats

Definitionen på en sådan avstjälningsplats som avses i avfallsskattelagen preciseras även till vissa andra delar. I fråga om andra än kommunala avstjälningsplatser skrivs tillämpningsförfarandet in i lagen, dvs. ett område där man deponerar avfall som producerats av ett företag inom en och samma koncern skall inte betraktas som en sådan avstjälningsplats som avses i skattelagen. Det är dock nödvändigt att bestämmelsen av förebyggande skäl bibehålls i lagen för att privata avstjälningsplatser som står utanför skattens tillämpningsområde inte skall användas i stället för de allmänna avstjälningsplatserna.

Skattefritt jord- och stenmaterial begränsas så att det endast avser material som härstammar från marken och berggrunden. Då kan t.ex. byggavfall med mineraliskt ursprung inte längre deponeras varaktigt skattefritt. Av övervaknings- och miljöskäl kan inget annat avfall, t.ex. byggavfall, i återvinnings syfte deponeras på upplagsområden för jord- och berggrundsmaterial, inte ens som stödkonstruktioner.

3. Propositionens verkningar

3.1. Ekonomiska verkningar

Avsikten är att genom propositionen främst precisera gällande avfallsskattelag och de föreslagna ändringarna har, om de godkänns, inga nämnvärda ekonomiska verkningar. År 1997 var avkastningen av avfallsskatten ca 150 milj. mk. Med anledning av de föreslagna preciseringarna skulle avfall i något större utsträckning omfattas av skattefri återvinning i stället för av skattepliktig deponering av avfall på avstjälningsplats, vilket sänker avkastningen av avfallsskatten. Det är dock svårt att i det här skedet exakt bedöma förändringarna i de mängder avfall som skall återvinnas och sålunda i influenta skatter.

De ändringar som föreslås i avfallsbranschen sporrar till återvinning av avfall och sålunda till ekonomisk aktivitet.

3.2. Verkningar i fråga om organisation och personal

Förslaget har i fråga om skattepliktiga avstjälningsplatser inte några nämnvärda verkningar på organisation och personal. Inrättandet av tillfälliga upplagsområden ökar däremot i någon mån tullverkets arbetsmängd. Det är främst kontrollerna på områdena som förorsakar arbete, vilket man dock strävar efter att sköta med nuvarande resurser.

Huvudmannen för ett tillfälligt upplagsområde åsamkas extra arbete och i någon mån merkostnader av bokföringsskyldigheten.

3.3. Miljöeffekter

Den föreslagna ändringen har inga nämnvärda miljökonsekvenser. Med hjälp av preciseringen av avfallsskattelagen kan man i enskilda fall bättre sporra till verksamhet i enlighet med miljömålen.

4. Beredningen av propositionen

4.1. Beredningsskeden och beredningsmaterial

I sitt svar på regeringens proposition med förslag till avfallsskattelag (RP 48/1996 rd) förutsatte riksdagen att regeringen vid den fortsatta beredningen av avfallsskattelagen ser till att alla avstjälningsplatser behandlas lika vid beskattningen. Riksdagen förutsatte också att regeringen omedelbart sedan lagen har trätt i kraft utreder dess konsekvenser för avfallshanteringen, sysselsättningen och miljön samt snabbt vidtar åtgärder för att bättre anpassa lagen till dess syfte.

Finansministeriet tillsatte den 28 juli 1997 en arbetsgrupp som utreder frågor i anslutning till avfallsskattelagen (avfallsskattearbetsgruppen). Arbetsgruppen består av representanter från finansministeriet, handels- och industriministeriet, miljöministeriet och tullstyrelsen. Arbetsgruppen har till uppgift att utreda möjligheterna att utvidga tillämpningsområdet för avfallsskattelagen så att den även gäller andra än kommunala och därmed jämförbara avstjälningsplatser. Samtidigt skall arbetsgruppen granska skattepliktigheten för olika avfallstyper. Dessutom har arbetsgruppen till uppgift att utvärdera hur gällande avfallsskattelag har fungerat samt vid behov lägga fram förslag till

hur den kan förbättras. Arbetsgruppen skall i sitt arbete beakta kostnaderna för avfallshanteringen på olika områden inom industrin i konkurrerande länder, den internationella utvecklingen i avfallsbranschen samt rådets direktiv om deponering av avfall, som är anhängigt inom Europeiska gemenskapen. Arbetsgruppens arbete skall vara klart den 15 mars 1999.

Avfallsskattearbetsgruppen har inlett sitt arbete med att utreda hur avfallsskattelagen fungerar. Arbetsgruppen informerade finansministeriet genom ett brev, daterat den 9 april 1998, om missförhållanden som den observerat i gällande avfallsskattelag. I brevet föreslår arbetsgruppen enhälligt att lagen ändras med det snaraste för att börja fungera bättre. Arbetsgruppen tar inte i sitt brev ställning till om tillämpningsområdet för avfallsskattelagen skall utvidgas eller till skattepliktigheten för olika avfallstyper utan fortsätter till dessa delar sin utredning i enlighet med uppdraget. Regeringens proposition har utifrån arbetsgruppens förslag beretts som tjänsteuppdrag vid finansministeriet i samarbete med miljöministeriet, handels- och industriministeriet och tullstyrelsen.

4.2. Remissutlåtanden

Utlåtande om propositionen begärdes av Avfallshanteringsföreningen rf, Byggnadsindustrins Centralförbund, Centralförbundet för lant- och skogsbruksproducenter MTK, delegationen för avfallsfrågor, Ekokem Oy Ab, Energibranschens Centralförbund rf, Finergy, Finlands Byggherreförbund rf, Finlands Fastighetsförbund r.f., Finlands Kommunförbund, Finlands Konsumentförbund, Finlands miljöcentral och de regionala miljöcentralerna, Finlands naturskyddsförbund rf, Fort James Suomi Oy, Företagarna i Finland rf, Handels Centralförbund, handels- och industriministeriet, Helsingfors Energi, jord- och skogsbruksministeriet, inrikesministeriet, Jätelaitosyhdistys ry, Kiviteollisuusliitto ry, Konsumentverket, Kuluttajat-Konsumenterna ry, Lohja-Rudus Ympäristöteknologia Oy Ab, Matti Ettala Oy, miljömi-

nisteriet, social- och hälsovårdsministeriet, statistikcentralen, Suomen Romukauppiainden Liitto ry, Suunnittelukeskus Oy, Säkkiäläine y, Teollisuuden ja Työnantajain Keskusliitto - Industrins och Arbetsgivarnas Centralförbund ry, trafikministeriet, tullstyrelsen, Vatten- och avloppsverksföreningen i Finland, Viatek Ab, Ympäristöyritysten Liitto ry och Ålands landskapsstyrelse,

I huvudsak ansåg man i utlåtandena att de föreslagna ändringarna är motiverade, förtydligar avfallsskattelagen och sporrar till avfallsåtervinning. I flera utlåtanden ansågs att förlängningen av maximitiden för separata upplagsområden för och skattefri upplagring av avfall som återvinns och behandlas från ett år till tre år främjar de ekonomiska förutsättningarna för och en ändamålsenlig organisering av avfallsåtervinningen. Skattefriheten för avfallsåtervinning ansågs i utlåtandena i huvudsak förtydliga avfallsskattelagen och sporra till återvinning. Å andra sidan konstaterades att avfallsåtervinningen på en avstjälpningsplats eller i andra objekt inte får försämla verksamheten för de separationsinsamlingsystem som skapats eller håller på att byggas för återvinning av avfall och inte får sporra till avfallsåtervinning i sekundära återvinningsobjekt. I utlåtandena anfördes att formuleringen av definitionerna på behandling och återvinning av avfall för tydlighetens skull samordnas med motsvarande definitioner i avfallslagen. I utlåtandena konstaterades dessutom bl.a. att de föreslagna ändringarna ökar behovet av tillsyn samt förutsätter ett intensivare samarbete mellan tull- och miljömyndigheterna.

En begränsning av upplagsområdena för jord- och berggrundsmaterial, som med anledning av utlåtandena ställs utanför avfallsskattelagen, föreslås så att de avser områden, på vilka man inte ens i återvinningsyfte får deponera något annat avfall, t.ex. byggavfall av mineraliskt ursprung. Det föreslås att definitionerna på behandling och återvinning av avfall samordnas med motsvarande definitioner i avfallslagen. Målet har varit att beakta de ändringsförslag av teknisk karaktär som anförts i utlåtandena.

DETALJMOTIVERING

1. Lagförslaget

2 §. Till definitionen i 1 mom. införs mot-

svarande definition i avfallslagen (1072/1993). Hänvisningen till avfallslagen utgår. Definitionen av avfall ändras emeller-

tid inte till sitt innehåll från den nuvarande. Med avfall avses ett ämne eller föremål som innehavaren har kasserat eller avser eller är skyldig att kassera. Definitionen av avfall svarar fortfarande mot definitionen av avfall i 3 § 1 mom. 1 punkten i avfallslagen. Vissa avfall lämnas utanför definitionen av avfall. Av dessa avfall avses med avfall från explosiva varor avfall från explosiva varor enligt lagen om explosionsfarliga ämnen (263/1953), med kärnavfall, kärnavfall enligt kärnenergilagen (990/1987) och med radioaktivt avfall radioaktivt avfall enligt strålskyddslagen (592/1991). Motsvarande avfall har även lämnats utanför tillämpningsområdet för avfallslagen med stöd av 2 § 2 mom. i lagen.

Till momentet fogas definitioner på behandling och återvinning av avfall som svarar mot definitionerna i avfallslagen.

Dessutom preciseras definitionen på skattepliktig avstjälningsplats i 4 punkten i fråga om andra avstjälningsplatser än kommunala och därmed jämförbara avstjälningsplatser genom att förfarandet för tillämpningen av lagen tas in i lagen. Utanför definitionen på skattepliktig avstjälningsplats i punkt 4 b ställs avstjälningsplatser på vilka placeras avfall som produceras av företag inom samma koncern. Dessa har inte betraktats som sådana avstjälningsplatser som avses i avfallsskattelagen. Grunden har varit det klara juridiska och ekonomiska sambandet mellan företag inom samma koncern och att dessa avstjälningsplatser till sin natur motsvarar sådana privata avstjälningsplatser inom industrin som inte omfattas av avfallsskattens tillämpningsområde. Med företag inom samma koncern avses i denna bestämmelse ett sådant koncernföretag som avses i 1 kap. 6 § bokföringslagen (1336/1997).

För att säkerställa att inte avfall som förs till allmänna avstjälningsplatser styrs till privata avstjälningsplatser som inte omfattas av skatten avses med en sådan avstjälningsplats som hör till lagens tillämpningsområde i punkt 4 b fortfarande en sådan avstjälningsplats till vilken i huvudsak avfall som andra producerat förs. Avfall som produceras av andra bör då utgöra mer än hälften av det avfall som förts till avstjälningsplatsen. Syftet med bestämmelsen är att möjliggöra skattefri deponering främst av produktionsavfall på avstjälningsplatsen för en annan anläggning än ett koncernföretag då det t.ex. av transportskäl eller på grund

av möjligheterna att behandla avfallet på anläggningens avstjälningsplats är ändamålsenligt.

Enligt 2 mom. är det möjligt att under tre år skattefritt deponera avfall som skall behandlas eller återvinnas. Enligt gällande lag är skattefri mellanlagring av avfall som skall återvinnas eller av problemavfall tillåten på ett separat område på avstjälningsplatsen under ett års tid. I den bestämmelse som föreslås sker mellanlagringen skilt från den egentliga avstjälningsplats som avses i avfallsskattelagen. Motsvarande skattefrihet på ett år kan strykas i 5 § i gällande lag.

Av skäl som hänför sig till övervakningen skall avfallet föras till upplagsområdet i sorterad form och där förvaras skilt från annat avfall. Detta sorteringskrav motsvarar även behovet i praktiken när avfallet efter den tillfälliga uppbevaringen behandlas eller återvinnas. Redan när ett avfallsparti förs till upplagsområdet bör det vara känt om avsikten är att avfallet skall behandlas eller återvinnas. Sådan tillfällig uppbevaring på ett upplagsområde som här avses är t.ex. insamling av en tillräckligt stor mängd glas-, pappers- eller byggavfall för återvinning samt lagring av problemavfall för befordran till en behandlingsanläggning.

Upplagsområdena hör inte till tillämpningsområdet för avfallsskatten, även om de som område existerar längre än tre år. Däremot får enskilda avfallspartier uppbevaras högst tre år. Tre år är maximitiden endast för skattefri upplagring, som givetvis skall ske i enlighet med miljöförfattningarna. Den s.k. FIFO-principen (first in-first out) tillämpas när lagringstiden konstateras, dvs. avfall av samma typ anses ha blivit bortfört från området i den ordning det har förts till området. Om ett enda avfallsparti uppbevaras mer än tre år, blir området en avstjälningsplats och allt avfall där beskattas med stöd av det föreslagna 6 § 2 mom. Upplagsområdena är enligt den 11 § som föreslås bokföringsskyldiga och skyldiga att lämna uppgifter för övervakning och granskning. Ett upplagsområde skall också ha ett sådant avfallstillstånd som avses i 42 § avfallslagen eller 11 § avfallsförordningen (1390/1993), vilket underlättar övervakningen, eftersom miljö- och tullmyndigheterna kan utbyta uppgifter i slutning till avfallsbeskattningen.

Som sådan avstjälningsplats som avses i avfallsskattelagen anses inte enligt 3 mom. ett område, på vilket endast jord- och berg-

grundsmaterial deponeras. Det är fråga om en terminologisk precisering, som förtydligar tolkningen av lagen. Jord- och berggrundsmaterial lämnas på basis av denna bestämmelse alltjämt utanför tillämpningsområdet för skatten, eftersom det är ofarligt, inert avfall. Rent jord- och berggrundsmaterial som separerats från det övriga avfallet är skattefritt även om det har behandlats mekaniskt, t.ex. krossats eller sorterats. På basis av bestämmelsen är t.ex. sidostenar inom industrin, sand, stendamm och andra motsvarande ämnen skattefria. Däremot kan en viss sorts avfall som med stöd av gällande lag har tolkats vara skattefritt, t.ex. betonggrus, inte deponeras på upplagsområdet för jord- och berggrundsmaterial, som blir utanför tillämpningsområdet för avfallsskattelagen. På basis av den föreslagna bestämmelsen är sådant jord- och berggrundsmaterial som avses i skattelagen inte t.ex. avfall som härstammar från betong, tegel, mineralplattor, keramik och gips. Skattefriheten för sådant jord- och berggrundsmaterial som avses i 3 mom. samt annat jord- och stenmaterial och annat avfall som förs till en egentlig avstjälningsplats för återvinning bestäms enligt 5 §.

På ett sådant område som avses i 3 mom. och på vilket endast jord- och berggrundsmaterial deponeras får inte ens i återvinningssyfte deponeras annat avfall. Även eventuella konstruktioner på ett skattefritt upplagsområde bör sålunda vara sådant jord- och berggrundsmaterial som är ofarligt för miljön. En begränsning av sådana upplagsområden som ställs utanför skattelagen så att de endast avser områden för rent jord- och berggrundsmaterial är ändamålsenlig både med avseende på övervakningen av avfallsskatten och av miljöskäl.

I 3 mom. tas in en informativ bestämmelse enligt vilken lagen inte tillämpas på ett område där man endast komposterar eller annars biologiskt behandlar separat insamlat bioavfall och avloppsslam. Motsvarande skattefrihet kan strykas i gällande 5 §.

I 3 mom. tas dessutom för tydlighetens skull in en informativ bestämmelse, enligt vilken en plats där avfall återvinns inte skall anses som avstjälningsplats. En sådan plats är t.ex. vägar, stödvallar eller körramper, där återvinningsbart avfall deponeras. Vid tolkning av om avfallet har återvunnits stöder man sig på miljötillståndet för objektet. Om miljötillstånd beviljats för återvinning av

avfallet i ett visst objekt, anses deponeringen av avfallet vara sådan avfallsåtervinning som inte omfattas av tillämpningsområdet för skattelagen. Avfallet skall alltid i fråga om typ och art vara sådant att det kan återvinnas i det aktuella objektet. I skattelagen förutsätts inte att avfall som skall återvinnas förbehandlas, men återvinningen skall uppfylla byggtkniska, hälso-, miljö- och andra motsvarande krav.

Paragrafens 4 mom. behövs av övervakningsskäl. Det är ofta ändamålsenligt att förlägga ett sådant tillfälligt upplagsområde som avses i 2 mom. i anslutning till en skattepliktig plats för deponering av avfall. Avfallshanteringen kan ordnas som en central, där det på en och samma plats finns ett flertal behandlings- och lagringsåtgärder för att t.ex. övervakning, mottagning, sortering och andra åtgärder skall kunna genomföras både praktiskt och kostnadseffektivt. I det här fallet bör dock den skattepliktiga avstjälningsplatsen och upplagsområdet alltid vara klart åtskilda. De kan t.ex. skiljas åt med hjälp av landskapsarkitektur, en häck eller en väg. Även ett område för schaktningsrester av jord och berggrund, ett område för behandling av bioavfall och slam och en plats för avfallsåtervinning, som avses i 3 mom., bör på motsvarande sätt vara klart åtskilda från en sådan avstjälningsplats som avses i avfallsskattelagen. Ett sådant område eller en sådan plats som avses i 2 och 3 mom. kan även finnas inom det egentliga avstjälningsplatsområdet, varvid man med en avstjälningsplats enligt avfallsskattelagen avser en plats för slutdeponering av avfall som är belägen inom ett avstjälningsplatsområde. Ett sådant område inom avstjälningsplatsområdet motsvarar som område det särskilda område för mellanlagring på avstjälningsplatsen som avses i gällande 5 § 2 punkten eller ett sådant område för behandling av bioavfall och slam som avses i 3 punkten.

5 §. I enlighet med 1 mom. 1 punkten kan förorenat jordmaterial fortfarande föras till avstjälningsplatsen utan merkostnader på grund av skatt. Jord- och berggrundsmaterial kan i sorterad form alltjämt skattefritt deponeras på ett sådant område som avses i 2 § 3 mom. och som befinner sig klart avgränsat från den egentliga avstjälningsplatsen. På den egentliga avstjälningsplatsen kan jord- och berggrundsmaterial alltjämt återvinnas skattefritt på basis av den föreslagna 5 §

1 mom. 4 punkten.

I 1 mom. 2 punkten bestäms om skattefrihet för avfall som uppkommer vid avsvärtnings- eller returpapper och i 3 punkten om skattefrihet för svavelreduktionsavfall och flygaska från kraftverk. I fråga om dessa bibehålls lagens innehåll oförändrat.

I enlighet med 1 mom. 4 punkten behöver skatt inte betalas för avfall som kan återvinnas i sådana konstruktioner och byggnader som behövs på en avstjälningsplats under hela dess livscykel. Med konstruktioner och byggnader avses även konstruktioner och byggnader som behövs vid återvinning av biogas. I bestämmelsen görs skillnad mellan avfall som återvinns på avstjälningsplatsen och skattepliktig behandling av avfallet på avstjälningsplatsen, dvs. främst deponering av avfallet på avfallsupplaget. Återvinningsbart avfall är t.ex. återvunnet asfaltkross i vägar på avstjälningsplatsen, tegelskärv i ytkonstruktionerna på avstjälningsplatsen och kompost som inte lämpar sig för anläggning av grönområden i täckningen av avstjälningsplatsen. Avfallsåtervinningen skall vara planmässig, dvs. återvinningsobjektet skall vara känt redan när avfallet förs till avstjälningsplatsen och lämpat för sitt ändamål. En eventuell förbehandling av avfall som återvinns på avstjälningsplatsen före återvinningen skall göras innan avfallet förs till en skattepliktig avstjälningsplats. Avfallet skall i fråga om slag och kvalitet alltid vara sådant att det kan återvinnas i det aktuella objektet. I skattelagen förutsätts inte att återvinningsbart avfall förbehandling, men återvinningen skall uppfylla byggtekniska, hälso-, miljö- och andra motsvarande krav.

Även skattefriheten för jord- och berggrundsmaterial och annat jord- och stenmaterial som förs till avstjälningsplatsen bestäms enligt 4 punkten. Jord- och berggrundsmaterial är skattefria på avstjälningsplatsen endast om de återvinns. Avsikten är att genom detta styra deponeringen av jord- och berggrundsmaterial till de separata jordbanker som avses i 2 § 3 mom. och ligger utanför de skattepliktiga avstjälningsplatserna.

Med stöd av 2 mom. lämnas glasavfall utanför den skattefria återvinning som sker på avstjälningsplatser. Om en skattefri återvinning av det glasavfall som samlats in skilt tillåts på avstjälningsplatsens konstruktioner, kan konsumenterna uppfatta att det glas de lämnat in på insamlingspunkter-

na hamnar på avstjälningsplatsen. Det finns en risk att konsumenterna inte gör någon skillnad mellan avstjälningsplatsens konstruktioner och den egentliga deponeringen av avfall på avfallsupplaget. En felaktig bild kan försvaga i synnerhet hushållens vilja att sortera glasavfall skilt från blandat avfall vilket man försöker undvika genom den föreslagna gränsdragningen. Detta är viktigt t.ex. därför att en ökning av andelen glasavfall bland det övriga avfallet försvårar komposteringen av avfallet och nyttjandet för energjämdamål.

Den föreslagna skattefriheten för avfallsåtervinning på en skattepliktig avstjälningsplats ökar behovet av övervakning för att behörig återvinning skall kunna tryggas. Övervakningen förutsätter ett nära samarbete mellan tull- och miljömyndigheterna.

6 §. Till paragrafen fogas ett nytt 2 mom., med vars hjälp ett sådant tillfälligt upplagsområde för avfall som avses i 2 § 2 mom. blir skattepliktig avstjälningsplats, om avfallet uppbevaras där under mer än tre år. Bestämmelsen behövs av förebyggande skäl för att inte upplagsområdet skall bli en plats för slutdeponering av avfall. Senast när maximitiden på tre år gått ut skall huvudmannen för området sända bort avfallspartiet från upplagsområdet antingen för återvinning eller behandling.

Om huvudmannen för upplagsområdet inte sänder bort avfallet från upplagsområdet för återvinning eller behandling någon annanstans och tidsfristen på tre år överskrids för ett enda avfallsparti, fastställs skatt för allt avfall som just då finns på området oberoende av uppbevaringstiden för de övriga partierna. Vid fastställandet av skatten tillämpas vad som bestäms i avfallsskattelagen om avfall som förs till en avstjälningsplats. Allt avfall på området anses vara fört till avstjälningsplatsen den dag då uppbevaringstiden på tre år går ut. Bestämmelserna om skattefrihet i den 5 § som föreslås kan tillämpas på området, om det finns avfall som motsvarar förutsättningarna för skattefrihet där, och avdragsbestämmelsen i 7 §, om avfallet förs bort därifrån.

Skatten fastställs på grundval av en anmälan från huvudmannen för upplagsområdet genast, när tidsfristen på tre år gått ut. Därefter gör avstjälningsplatsen normalt skatteperiod för avfall som under en skatteperiod förs till området. Om anmälan på eget initiativ inte har gjorts, men det vid en

granskning framgår att avfall har uppbevarats längre än tre år, verkställs efterbeskattning jämte skatteförhöjning. Om sådan bokföring över upplagsområdet som avses i 11 § inte har gjorts, kan skatten fastställas utgående från en uppskattning. Efterbeskattningstiden är tre år och den räknas från ingången av det kalenderår som följer efter det år då skatten borde ha fastställts, dvs. när den skattefria uppbevaringstiden på tre år har överskridits i fråga om ett avfallsparti som förts till upplagsområdet.

11 §. Skyldigheten enligt 1 mom. för den skattskyldige, dvs. huvudmannen för avstjälningsplatsen, att ha sådan bokföring av vilken framgår de uppgifter som behövs för verkställandet av och tillsynen över beskattningen bibehålls i sin nuvarande form.

I 2 mom. utsträcks bokföringsskyldigheten så att den även gäller en sådan huvudman för avstjälningsplatsen som avses i 2 § 2 mom. Av bokföringen skall framgå typen, mängden och uppbevaringstiden i fråga om avfall som förts till området. Genom bestämmelsen utsträcks procedurbestämmelserna för accisbeskattning i 12 § avfallsskattelagen också till ett område avsett för tillfällig skattefri lagring av avfall. Huvudmannen för området är dock inte skyldig att lämna en sådan skattedeclaration som avses i 10 §. Om avfallet uppbevaras mer än tre år på området, tillämpas bestämmelserna i 6 § 2 mom. på det.

I 3 mom. utsträcks den avfallsskattepliktiges skyldighet att uppbevара bokföringsmaterial som avses i 1 mom. så att den även gäller den skyldighet som huvudmannen för

ett tillfälligt upplagsområde har att uppbevара sådant bokföringsmaterial som avses i 2 mom. Bokföringsmaterialet för ett tillfälligt upplagsområde skall uppbevaras fyra kalenderår räknat från utgången av den uppbevaringstid som avses i 2 mom.

2. Ikraftträdande

Lagen föreslås träda i kraft så snart som möjligt efter att den har antagits och blivit stadfäst, av administrativa skäl dock först vid ingången av nästa skatteperiod inom avfallsbeskattningen. Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Genom en övergångsbestämmelse utsträcks tidsfristen på tre år enligt 2 § 2 mom. för skattefri uppbevaring retroaktivt så att den även gäller avfall som när lagen träder i kraft tillfälligt har schaktats för en senare återvinning eller behandling. I fråga om avfall som när lagen träder i kraft tillfälligt har schaktats på upplagsområdet räknas tidsfristen på tre år retroaktivt från det att uppbevaringen inleddes. Befintliga upplagsområden omfattas av inventeringsskyldighet. Med hjälp av bestämmelserna ställs befintliga upplagsområden och tillfälliga upplagsområden som skall inrättas i jämbördig ställning, dvs. uppbevaringstiden på tre år räknas alltid från det att uppbevaringen faktiskt inleddes. Den egentliga bokföringsskyldigheten enligt 11 § uppstår givetvis först när lagändringen trätt i kraft.

Med stöd av vad som anförts ovan förelägs Riksdagen följande lagförslag:

Lag

om ändring av avfallsskattelagen

I enlighet med riksdagens beslut ändras i avfallsskattelagen av den 28 juni 1996 (495/1996) 2, 5 och 11 § samt fogas till 6 § ett nytt 2 mom. som följer:

2 §

I denna lag avses med

1) *avfall* ett ämne eller föremål som innehavaren har kasserat eller avser eller är skyldig att kassera, dock inte avfall från explosiva varor, kärnavfall eller radioaktivt avfall,

2) *behandling* verksamhet vars syfte är att oskadliggöra eller slutdeponera avfall,

3) *återvinning* verksamhet vars syfte är att ta till vara eller använda ett ämne eller den energi som ingår i avfallet, samt med

4) *avstjälningsplats* en avfallsbehandlingsplats på vilken avfall deponeras på eller i marken och

a) som underhålls av kommunen eller av någon annan för kommunens räkning eller

b) som huvudsakligen underhålls för mottagning av avfall som produceras av andra, dock inte när det är fråga om avfall som producerats av ett företag inom samma koncern.

Som avstjälningsplats betraktas inte ett sådant område på vilket sorterat avfall tillfälligt uppbevaras en kortare tid än tre år innan det behandlas eller återvinns.

Denna lag tillämpas inte på ett område, på vilket endast jord- och berggrundsmaterial deponeras. Denna lag tillämpas inte på ett område där sorterat separatinsamlat bioavfall och avloppsslam komposteras eller i övrigt behandlas biologiskt. Lagen tillämpas inte heller på en plats där avfallet återvinns.

Sådana områden eller sådana platser som avses i 2 och 3 mom. skall vara klart åtskilda från sådana avstjälningsplatser som avses i 1 mom.

5 §

Skatt betalas inte för följande slag av sorterat avfall:

1) förorenat jordmaterial som kan deponeras på avstjälningsplatsen i fråga,

2) avfall som uppkommer vid avsvärtning av returpapper,

3) svavelreduktionsavfall och flygaska från kraftverk, eller

4) avfall som återvinns på avstjälnings-

platsen i konstruktioner eller byggnader som behövs när avstjälningsplatsen inrättas, används, stängs eller eftervårdas.

Som skattefritt avfall som avses i 1 mom. 4 punkten anses inte glasavfall.

6 §

Om avfall uppbevaras på ett sådant område som avses i 2 § 2 mom. mer än tre år, påförs skatt för allt avfall på området. När skatten påförs anses allt avfall ha levererats till avstjälningsplatsen vid den tidpunkt då fristen på tre år löper ut. När skatt på avfall påförs skall vad som i denna lag föreskrivs om avfall som levereras en avstjälningsplats tillämpas.

11 §

Den skattskyldige skall ha en bokföring av vilken framgår de uppgifter som behövs för verkställandet av och tillsynen över beskattningen.

Huvudmannen för ett sådant område som avses i 2 § 2 mom. skall ha sådan bokföring att ur den framgår arten, mängden och uppbevaringstiden för avfall som levererats till området. Bokföringen skall när så krävs uppvisas för tullmyndigheten för granskning. I fråga om skyldigheten att lämna uppgifter, granskning, tystnadsplikt och i övrigt gäller i tillämpliga delar vad som bestäms i 12 §.

Sådant bokföringsmaterial som avses i denna paragraf skall uppbevaras minst fyra kalenderår efter utgången av skatteperioden eller av en sådan uppbevaringstid som avses i 2 mom.

Denna lag träder i kraft den 199 .

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Lagens 2 § 2 mom. och 6 § 2 mom. tillämpas även på ett sådant område, på vilket avfall uppbevaras tillfälligt när lagen träder i kraft. Den frist som avses i 2 § 2 mom. be-

räknas då från den tidpunkt då uppbevaringen av avfallet inleddes.

Lagens 2 § 4 mom. och 11 § 2 och 3 mom. tillämpas på ett område som avses i 3 mom. efter att denna lag har trätt i kraft.

Huvudmannen för ett område som avses ovan skall för granskningen göra upp en förteckning över det avfall som finns på området när denna lag träder i kraft. Av förteckningen skall framgå uppgifter som motsvarar dem som anges i 11 § 2 mom.

Helsingfors den 9 oktober 1998

Republikens President

MARTTI AHTISAARI

Minister Jouko Skinnari

Lag

om ändring av avfallsskattelagen

I enlighet med riksdagens beslut ändras i avfallsskattelagen av den 28 juni 1996 (495/1996) 2, 5 och 11 § samt fogas till 6 § ett nytt 2 mom. som följer:

Gällande lydelse

2 §

I denna lag avses med
1) *avfall* avfall enligt avfallslagen (1072/1993), och

2) *avstjälningsplats* en avfallsbehandlingsplats på vilken avfall deponeras på eller i marken och

a) som underhålls av kommunen eller av någon annan för kommunens räkning eller

b) som huvudsakligen underhålls för mottagning av avfall som andra producerats.

Som avstjälningsplats betraktas dock inte en sådan avfallsbehandlingsplats där enbart jord- och stenmaterial deponeras.

5 §

Skatt betalas inte för följande slag av sorterat avfall:

1) jord- och stenmaterial, inklusive sådan förorenad jordmaterial som kan deponeras på avstjälningsplatsen i fråga,

2) problemavfall och återvinningsbart avfall som mellanlagras på en avstjälnings-

Föreslagen lydelse

2 §

I denna lag avses med

1) *avfall* ett ämne eller föremål som innehavaren har kasserat eller avser eller är skyldig att kassera, dock inte avfall från explosiva varor, kärnavfall eller radioaktivt avfall,

2) *behandling* verksamhet vars syfte är att oskadliggöra eller slutdeponera avfall,

3) *återvinning* verksamhet vars syfte är att ta till vara eller använda ett ämne eller den energi som ingår i avfallet, samt med

4) *avstjälningsplats* en avfallsbehandlingsplats på vilken avfall deponeras på eller i marken och

a) som underhålls av kommunen eller av någon annan för kommunens räkning eller

b) som huvudsakligen underhålls för mottagning av avfall som produceras av andra, dock inte när det är fråga om avfall som producerats av ett företag inom samma koncern.

Som avstjälningsplats betraktas inte ett sådant område på vilket sorterat avfall tillfälligt uppbevaras en kortare tid än tre år innan det behandlas eller återvinns.

Denna lag tillämpas inte på ett område, på vilket endast jord- och berggrundsmaterial deponeras. Denna lag tillämpas inte på ett område där sorterat separatinsamlat bioavfall och avloppsslam komposteras eller i övrigt behandlas biologiskt. Lagen tillämpas inte heller på en plats där avfallet återvinns.

Sådana områden eller sådana platser som avses i 2 och 3 mom. skall vara klart åtskilda från sådana avstjälningsplatser som avses i 1 mom.

5 §

Skatt betalas inte för följande slag av sorterat avfall:

1) *förorenat jordmaterial* som kan deponeras på avstjälningsplatsen i fråga,

2) *avfall som uppkommer vid avsvärtning av returpapper*,

Gällande lydelse

plats inom ett särskilt för ändamålet avsatt område och som transporteras bort från avstjälningsplatsen från mellanlagring på högst ett år,

3) separatinsamlat bioavfall och avloppsslam som komposteras eller i övrigt behandlas biologiskt på ett särskilt för ändamålet avsatt område på avstjälningsplatsen,

4) avfall som uppkommer vid avsvärtning av returpapper eller

5) svavelreduktionsavfall och flygaska från kraftverk.

Föreslagen lydelse

3) svavelreduktionsavfall och flygaska från kraftverk, eller

4) avfall som återvinns på avstjälningsplatsen i konstruktioner eller byggnader som behövs när avstjälningsplatsen inrättas, används, stängs eller eftervårdas.

Som skattefritt avfall som avses i 1 mom. 4 punkten anses inte glasavfall.

6 §

Om avfall uppbevaras på ett sådant område som avses i 2 § 2 mom. mer än tre år, påförs skatt för allt avfall på området. När skatten påförs anses allt avfall ha levererats till avstjälningsplatsen vid den tidpunkt då fristen på tre år löper ut. När skatt på avfall påförs skall vad som i denna lag föreskrivs om avfall som levereras en avstjälningsplats tillämpas.

11 §

Den skattskyldige skall ha en bokföring av vilken framgår de uppgifter som behövs för verkställandet av och tillsynen över beskattningen.

Bokföringsmaterialet skall sparas i minst fyra kalenderår räknat från utgången av skatteperioden.

11 §

Den skattskyldige skall ha en bokföring av vilken framgår de uppgifter som behövs för verkställandet av och tillsynen över beskattningen.

Huvudmannen för ett sådant område som avses i 2 § 2 mom. skall ha sådan bokföring att ur den framgår arten, mängden och uppbevaringstiden för avfall som levererats till området. Bokföringen skall när så krävs uppvisas för tullmyndigheten för granskning. I fråga om skyldigheten att lämna uppgifter, granskning, tystnadsplikt och i övrigt gäller i tillämpliga delar vad som bestäms i 12 §.

Sådant bokföringsmaterial som avses i denna paragraf skall uppbevaras minst fyra kalenderår efter utgången av skatteperioden eller av en sådan uppbevaringstid som avses i 2 mom.

*Gällande lydelse**Föreslagen lydelse*

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Lagens 2 § 2 mom. och 6 § 2 mom. tillämpas även på ett sådant område, på vilket avfall uppbevaras tillfälligt när lagen träder i kraft. Den frist som avses i 2 § 2 mom. beräknas då från den tidpunkt då uppbevaringen av avfallet inleddes.

Lagens 2 § 4 mom. och 11 § 2 och 3 mom. tillämpas på ett område som avses i 3 mom. efter att denna lag har trätt i kraft. Huvudmannen för ett område som avses ovan skall för granskningen göra upp en förteckning över det avfall som finns på området när denna lag träder i kraft. Av förteckningen skall framgå uppgifter som motsvarar dem som anges i 11 § 2 mom.
